Φόροι δημοσίων τόπων
πρὸς τὸν Ἀθηναίων

E. L. Hicks: Greek Historical Inscriptions Oxford 1882

σ. 26

Αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ κοινῶν γραφαὶ τῶν καταλόγων φόρων ἀναφέρουσι τὸ δίδοτάξιν

1) Ψηφίσματα νέων φορολογικῶν ἐπιβολῶν

2) Κατάλογοι τῶν καταβαλόντων τοὺς φόρους καὶ ἔτος, τὰ ὁποῖα ἀφιερώθησαν εἰς τὴν θεὰν ὡς ἀπαρχή, τὸ ὁποῖον ἀγορᾶς τὸ 1/60 ἕνα ἐπὶ τοῦ ταλάντου (ἴδε Corpus Inscriptionum Atticarum I. 260).

Οἱ κατάλογοι τῶν δωρεῶν κατηγορίαν ἐπιγράφονται ἐπὶ κρηπίδων, πολλὰ τμήματα τῶν ὁποίων ἀνηρέθησαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Καὶ συνηνεχθήσαν διὰ τῶν παλαιοτέρων κόπων τοῦ Ravnabé: Antiquités Helléniques I p. 236 foll.), τοῦ Böckh: "Staatshaushaltung der Athener" II σ. 364 foll. τοῦ Köhler: "Urkunden und Untersuchungen zur Geschichte der Delisch-Attischen Bundes" 1870 καὶ Kirchhoff, Corpus Inscriptionum Atticarum I 226-272.

Ἐξ τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν ὅλων ἔχομεν ἀναστηλωθῆ.

Τώρα κατ' ἀρχὴν τοὺς ἐνεστῶτας καταλόγους, σχεδὸν ἀνεξαιρέτως ἀπὸ τοῦ 454 (τὸ ἔτος πιθανῶς κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ταμεῖον μετεφέρθη εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς Δήλου) μέχρι τοῦ ἔτους 421.

Οἱ κατάλογοι εἰς πόσα μέρη εἶναι διῃρημένοι.

Καθεξῆς τὰ φύλα ὀνόματα ἐπαναλαμβάνονται καὶ συχνάκις κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν πολλὰ τῶν μετὰ ἔχουν συμπληρωθῆ ἀρκετὰ ἀμφιβόλως.

Ἰδιαίτερα σημαντικὸν εἶναι ὁ πρῶτος κατάλογος καταρτισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλληνοταμιῶν μετὰ τὴν μετάφορὰν εἰς Ἀθήνας τοῦ ταμείου

σ. 29-30

Αἱ σημειώσεις τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν εἶναι μεγάλου σπουδαιότητος εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας

Τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα ἐξετέθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Böckh καὶ ἐκ πληρέστερον ὑπὸ τοῦ Köhler εἰς τὸ ἰδικόν του ἔργον καὶ τοῦ θέματος τούτου.

Μεταξὺ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἀποκομίζομεν εἶναι:

(ἀκολουθεῖ)

1) Καταδοχή τῶν Συμμάχων πόλεων
2) Τὰ ἀναγραφθέντα κατὰ τὴν ἑκάστου ἀπόκρισιν ὑπὸ τῶν Συμμάχων
3) Τὸ ποσὸν τῶν ἐπιστροφῶν, ὅσον ὑφίστατο, ὑπὸ ἑκάστης πρεσβευτικῆς ἀποστολῆς πολλαπλασιασθὲν τοῦ δεκαπλάσιον ἀριθμοῦ ἴσου 60.
4) Τὰς διαφόρους ἀδικίας αὐτῶν ἐγίνετο ὑπὸ τῶν φόρων καὶ
5) Τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως (administration)

Ὁ Kirchhoff ἐν Corpus Inscriptionum Atticarum τ. I. δίδει χάρτην τῶν Ἀθηναίων τῶν Συμμάχων.

Εἰς τοῦτον ὅλαι πρότερον καταδοχαὶ αἱ σύμμαχοι πόλεις ἀναφέρονται μὲ χωρὶς καμμίαν χρονολογικὴν τάξιν.

Ἀπὸ τοῦ 9ου ἔτους (446 π.Χ.) καὶ κατόπιν ἐφηρμόσθη ὑπὸ τὴν:

Ἰωνικὸν φόρον
Ἑλλησποντιακὸν φόρον
Ἐπὶ (ἀπὸ) Θράκης φόρον
Καρικὸν φόρον
Νησιωτικὸν φόρον.

Μετὰ τὴν νέαν ταξινόμησιν τοῦ 437 ὁ Ἰωνικὸς καὶ Καρικὸς φόρος ἐνωθέντες ὑπὸ μίαν ὀνομασίαν, κατάλογος ὁποῖος ἦτο ὁ Ἰωνικὸς καὶ ὁποῖος Καρικός.

Ἡ τάξις τῶν ἦσαν Ἰωνικὸς (ἢ Καρικός), Νησιωτικός, Ἑλλησποντιακός, Θρᾴκη.

Ἡ χρονολογία αὐτῶν καταλόγων τῶν συμμάχων τὸ 446-5 π.Χ. πιθανῶς πρέπει νὰ συνδεθῇ μὲ τὰς Παναθηναίας, αἱ ὁποῖαι προσμίθησαν τὸν Εἰρήνην τῶν Τριάκοντα Ἔτων τὸ 445 ὅτε ἡ συνθήκη τῶν ἑξήκοντα βεβαίως ἀριθμεῖται κατάλογος τῶν συμμάχων πόλεων ἐκαλέσθη (Θουκυδίδου I 40 κατάλογον πόλεων καὶ 31 κατάλογος ἑαυτῶν).

Ἴχνη τῶν καταλόγων αὐτῶν ἐφέρονται παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς (Θουκυδίδου II 9 Κορίνθ.. Ἴστια, Ἑλλήσποντος, τὰ ἐπὶ Θράκης, νῦν: πρ. Πλαίταχοι "Πρωτεύς 17).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμάχων ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς καταλόγους εἶναι κατὰ τὸ ὀλιγώτερον τῶν 290.

Ἡ μόνη γνωστὴ ἀρχαία τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει (Ἐφήβοι 707, ἔτος ἔχει "Δηλαδὴ τὸ 422 π.Χ. κατέστη πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον οὐκ ἀπάγουσι") ὁ ἀριθμὸς 1000 φαίνεται εἶναι ὑπερβολικός, χωρὶς ὅμως νὰ δυνάμεθα νὰ εἶναι ἀπίθανος.

Ἀναγνωρίζονται πολλαὶ τῶν πόλεων τῶν καταλόγων ἐπιφέρουσαι δι' ἑαυτάς ἢ διὰ μικροτέρας ἄλλας αἱ ὁποῖαι συνέβαλον τὸ ἐνιαῖον "συνεισφοῦ".

Τοῦτο ἀναφέρεται παρὰ τῷ Böckh (Staatsh. II σ. 660 κτλ.), ὅστις ὑποθέτει, ὅτι ὁ Βοιδωνίου ὑπεδείχθη ὅτι διὰ κάθε πόλιν ὑπὸ τῶν καταλόγων, πρό-

(ἀποδοθῇ)

χρόνου τοῦτο ἐπιδίδωσιν, ἡ ὅλη τῶν ὀρφανικῶν ἀριθμὸς, 300×3, καὶ πλεῖ χίλιοι

Τὸ ὅλικὸν ποσὸν τῶν φόρων ἦτον τὸ ἐφορολόγον ὁ Ἀριστείδης (ὁ ὑπὸ Ἀριστείδου φόρος, Θουκυδίδης I.96. V 18 85) Λ 460 τάλαντα.
Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ὁ Περικλῆς κάμνει τὸν ὑπολογισμὸν (Θουκυδίδης II 13) ὅτι ἀνέρχεται εἰς «600 τάλαντα κατὰ μόνον ὄρος».
Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἐπιγραφάς.
Οἱ 10 Ἑλληνοταμίαι ἄρχουν ἐπάνω τῶν φόρων, οἱ λογισταί, 30 τὸν ἀριθμόν, λογοθέτης ἐπάνω πάντων τῶν χρημάτων (οἱ τριάκοντα, ἢ ἀρχή) βουθυμένων ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς, ἐπιδίδει ἡ καταβάλλει τὸ ἀργύριον εἰς τὴν Ἀθηνᾶν καὶ συνίστανται τὸ ἐπιτρόπιν ἔγγραφον

σ. 39-40
Εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἔτους 443 φόροι πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, ἀναγράφομεν τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ Σοφοκλέους «Σ]ο[φ]οκλ[ῆ]ς Κολω[νῆθεν Ἑλληνοτα]μία[ς ἔ]ν» ὡς προεδρεύοντα τῶν Ἑλληνοταμιῶν.
Ὁ φόρος φαίνεται ἀλλοῦ (reassessed) ἀπὸ Περικλέους ἡ τὸ ἀναγράφει Xenophontis: Πολιτεία Ἀθηναίων III 5 «δι' ἔτους πέμπτου» ἐπιβεβαιωθεῖσαν ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.
Ἀπὸ τοὺς καταλόγους αὐτοὺς πληροφορούμεθα ὅτι οἱ φόροι τοῦ 454, 450, 446 ἦχαν σκοπὸν νὰ κρατοῦν τὸ ὅλικὸν ποσὸν τῶν φόρων ὡς τὸ ἐπίπεδον τοῦ τοῦ Ἀριστείδου.
Ὁ φόρος ἐπάνω πόλεων ἐλαττώθη, ἐξ ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν συμμάχων πέφεν.
Ἀφ' ἑτέρου ὁ κατάλογος τοῦ 442 δίν ὑπάρχει πλέον, ὅτι καταβιβάζει τὸν φόρον ἐπάνω πόλεων.
Καὶ οὕτω ἀποδίδει ὅλικὸν ποσὸν μικρότερον.
Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου λέγει ὅτι ἀνέρχεται κατὰ μόνον ὄρος εἰς 600 τάλαντα (Θουκυδίδης II 13)
Τὸ 440 εἶχε «ἐπιφορά», δηλαδὴ πρόσθετον φόρον ἐπιτεθὲν ἀπὸ μερικὰς Ἰωνικὰς καὶ Ἑλλησποντίους πόλεις, προφανῶς ὅπου ἀλλοτριοῦθεν ἐπέτρεψαν αὐξηθεῖσαν δαπάνην.
Ὁ κατάλογος τοῦ 436 δείκνυε ἐν σύνολον αὔξησιν τοῦ φόρου ἐπάνω πόλεων.

σ. 47.
Εἰς τὸν κατάλογον τοῦ 436 «πόλεις αἱ δεῖναι ταξάμεναι εἰς πόλεις αἱ δεῖναι ἔτασαν ἐπιδεῖν τὰ τῶν φορολογίαν εἰς καὶ ἐπέλεξαν εἰς ἑκάστων εἰς ὁπόσαν ἐξίοιν».
«πόλεις» ἀποδίδεται ἐπιγραφὴν φόρου φόρῳ εἰς πόλεις, τῶν ὁποίων ὁ φόρος

ἤλεγον οὐχὶ ἀπὸ τοῦ «ταυραί» ἢ ἀπὸ μίας τῶν βουλῶν, ἀλλὰ ἀπὸ ἰδίας πόλεως Ἀθηναίων, ἀδυνατοῦσι παρέχοντες ὑποθήκας τῶν ἀναφορέων τῶν βουλῶν. (πρβλ. Ἀνδοκίδου: Μυστ. 84.)

σ. 71-72. 78-79.

Τὰ [ἱ]ε [φ]ὸ [ρου]. τοῦ 425.

Συναθροίσθησαν ἀπὸ ἐξακοσιοστοῦ ἔτους, ἴσως κατὰ διάφορον ἐποχὴν ἐπὶ τοῦ Ἀνεξιδήμου. Köhler: Urkunden und Untersuchungen zur Geschichte des Delischen Attischen Bundes. 1870 σ. 63 foll. – Corpus Inscriptionum Atticarum I. 37.

Τὸ ἐγγράφον ἀδιάφορον κατὰ μέρος τοῦ ἰδιωτικοῦ.

Καὶ κύριαι δυνάμεις ὅλοι οἱ ἐλληνικοί.

Παρεβολὴ τῶν τοῦ φόρου τοῦ 454, 443 καὶ 436 θὰ δείξῃ ὅτι ἡ «τάξις» (= ἐπιβολὴ τοῦ φόρου) κατὰ πολὺ αὔξησιν τοῦ φόρου τοῦ παρελθόντος.

Ὁ φόρος τοῦ Ἑλληνικοῦ σχεδὸν ἐξαπλασιάσθη.

Ὁ τῶν Νήσων σχεδὸν ἐπταπλασιάσθη.

Ἔτσι μερικὰ ὁλόκληρα Grote ἐφαντάσθη νὰ πιστεύσῃ ὡς τὸ ὅλον ἀναγκαῖον τοῦ φόρου, ὁ ὁποῖος ἐβεβαιώθη ἀπὸ τὸν Αἰσχίνην. Κατὰ Τιμαρχίδου F. L. σ. 337, Ἀνδοκίδου: De Pace 9 Ψευδο-Ἀνδοκίδου: Κατὰ Ἀλκιβιάδου II καὶ ὁλόκληρον ἐγκεκριμένον ἀπὸ τὴν Πολιτεῖαν τῶν Ἀθηναίων 24. Τὸ μερικὸν κατὰ ἓν ἕκαστον αὔξησιν τοῦ φόρου δὲν ἔκαμαν ὁριστικὰ πλέον νὰ ἀναγιβάλλεται. Ὅλα ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν φόρων δόξαν ποιήσειν ἦτον σφαλερὸν εἶναι τὸν Ἀθῆναι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους. 429. Ἀναρχία νὰ ἀποδοθῇ ἢ ὄχι εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην τοῦτο εἶναι ἀμφίβολα.

Παραδεχθῶμεν τὸν τρόπον διὰ τὸν ὁποῖον μόλις ἡ «τάξις φόρου» (ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου) θ' τρόπον ἀνωτέρω κατὰ τοῦτο τὴν τάξιν τῶν ὁποίων οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν ἀναθήκην τῶν νόμων.

Μὲ ἀλλοιοτρόπον ἡ «τάξις φόρου» δὲν ἔγινε δι' ἀπλοῦ ψηφίσματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιλεγομένου διορισθέντος ἐπὶ τούτῳ.

Ἀλλὰ δεῖξις μετὰ τῶν ἀλλῶν ἐθνικοτάτων, ὅπου ἀλλαχοῦ νόμων.

Πρῶτον ἡ ἀνωνυμία ἐξήφανε ἢ μία «τάξις φόρου» θὰ ἔγινε.

Ἀνεδείχθησαν οἱ «πρυτάνεις» ἐκλεγόμενοι, ἀπὸ ποίων προσώπων, νὰ προσλαμβάνουν «προβούλευμα» καὶ ἐπιβάλλωσι εἰς τὴν «ἀνωνυμίαν» ἐκτὸς ἀριθμοῦ χρονικοῦ παρελθόντος.

Τέλος «ἀνωνυμία» θὰ δείξῃ ὅπου «ταυραί» (ἐπιστήλαι) εἶναι θὰ ἐβάλθησαν τὴν βουλὴν εἰς τὴν ἀναθήκην τῶν φόρων τῶν Δηλίων πόλεων.

[.....ἐπιτ]ὰ χρε[ωστοῦν.....ἐπὶ τὰ]ς πόλις, δύο [μὲν ἐπὶ τὰ ἐπὶ θρᾴκης] δύο δὲ ἐ[πὶ Ἰωνίας, δύο δ]ὲ ἐπὶ ν[ήσων, δύο δὲ ἐπὶ Ἑλλησπ]οντο[ν].

Ἐπίσης 500 δραχμαί, ἰδιωτικὸν δραχμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἔνωνε (ἀπαρέσκει εἰς ἐπιδόσεις κατὰ συμφορολογίαν.

Ὅταν καὶ κατὰ τὴν ἀναθήκην τῶν νόμων, κάθε πόλις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃ τὴν χώραν εἰς τὴν «βουλὴ καὶ εἰς τοὺς «ταυραί». (Ἰδε Ἀνδοκίδου

(ἀποδοθῇ)

Le Myst. 84, ἐξῆν αὐτοῖς δὲ καὶ ἰδίᾳ τῷ βουλομένῳ ἐπιθύειν καὶ τὰς ἑορτὰς ἄγειν ὅσα ἂν ἀγαθὸν ἔχῃ περὶ τὸν νόμον.

Τοῦτο ἐξηγεῖται τὴν ἐπιγραφίδα τοῦ καλλίστου φόρου τοῦ 436 «πόλις ἀποδίδοται ἐλευθέρα ἐξεργάζεσθαι φόρον φέρουσα».

Ἄν μία πόλις ἐκφύγῃ ἐκείνων τῶν φορολογίαι τινὰ ἢ ἐπόθεν καθεστῶτα δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ Περικλέους. Ἰδὲ ὡς τὸν καλέσομεν φόρον τὸν 436 «Πόλις αὐτοὶ ἐαυτῶν ἐξάγουσι».

Ἐν περιπάτῳ μία πόλις ἀφεθῇ νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐλαμβάνετο ἐξῆλθε, ἡ ἀναγκαῖον τὸ ἀναλωθὲν μέρος. Ἡ ἐπιφορὰ αὕτη ἀπαντᾶται παρὰ τοῦ Πολυδεύκους (Pollux) VIII 101 «ἀναγκαῖον τὰ τῶν ἐκκλήτων δίκας ἐπιφέρειν» «Τῷδε ἐναγεῖσιν ἐπάγω περὶ τοῦνομ' ἐστ[ὸ δικαστήριον, ὅλεκαρπὶ τῶν ἐπ[ιφορῶν], ἐὰν τὰν ἀν...»

Ὁ νόμος ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει: «ὁρκωτὰ [ἐ]ν ὅλεκα ἄθλα ἐπιστοιχθῆ τοῦ στρατηγοῦ καὶ θὲ ἐὰν ἐκ τῶν ἀφιστοῦντα τὰν ἀποδοχὰν τῶν φορῶν». Πρβλ. Ξενοφῶντος: Ἑλληνικὰ VI 5.3.

Ὁ νόμος μέρα ἐκαλεῖτο δὲ τὴν «προσοδικὸν» καθιστῶντα πόλεις μέτοικοι «δημόται» «ἀλιτήριοι» καὶ «ἐπιφόροι» (Ἰδὲ Ἀριστοφάνους Ὄρνιθες 1422 «ἀλιτήρ ὑποτελής». Καὶ ὁ νόμος περὶ τῶν πλουσίων ἀδίκου «τὸν δὲ μὴ φέρ[ε]ν τοῦτο τὸν μισθὸν ἀποδ[ίδοσθαι οἱ ἀνελόμενοι.]»

Αἱ φορολογούμεναι πόλεις θὲ ἐκαλοῦντο ἔφοροι ὡς τὰ Μεγάλα Παναθήναια: «ὁπόσ[οι πό]λεις φόρον [ἐτάχθη ἐπὶ τ]ῶν [βουλῶν, ἢ πλουσί]ων πρόξενοι [ἔχει] ἢ πόλιν, ἐπὶ Σταγεω[λίδου] ἄρχοντος, βο[ῦν καὶ πρόβατα δύο ἀπάγειν ὡς Πα]ναθ[ήναια τὰ μι[κρὰ] ἀπάντα· πιπράσκειν δ[ὲ ὑ]πὲ τῶν ποιητῶν....."

σ. 70 423-2 π.Χ. Τὸ ἔτος τοῦτο θεωρεῖται πολύπονον ἔτος πολὺ ἐπαχθὲς (cf. σ. 138-142 vere strenuum) διὰ τὸν Ἀθηναῖον, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Βρασίδα (τῶν ἀποστάσεων ἐπὶ τῶν θρακικῶν πόλεων)

Ὁ νόμος Ἀθηναίων Σύνδεσμος 378-377 π.Χ.

Μεγάλη σειρὰ ἀνεφανίσθη ἀπὸ ἕνα θεραπαινίδα.

Meier: Commentatio Epigraph. I. Halle 1851.

Köhler: Corpus Inscriptionum Atticarum II 17.

Ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος. Καλλίβιος Κηφισοφῶντος Παιανιεὺς ἐγραμμάτευε. Ἐπιλεῖν Ἰπποθωντίδος ἑβδόμης πρυτανείας ἐδόξεν βουλῇ καὶ δήμῳ. Χαρίνος Ἀθηνοῦν ἐπρυτάνευε· Ἀριστοκράτης ἔπει.

Τύχῃ ἀγαθῇ τῷ Ἀθηναίων δήμῳ καὶ συμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων, ὅσοι ἂν Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τοῦτ' ἐλευθέρους ἐποίουν καὶ αὐτόνομοι οἰκεῖν ἄρχειν τῆς χώρας ἐφεστάναι ἐν εἰρήνῃ τῶν ἑαυτῶν (αἱ ἐπόλεις πρῶτον χρεωστοῦσαι ἀποφόρους καὶ τοῦ ἀρχαίου χρόνου)

δ 1) ἐξεστίω τῷ δήμῳ, ἐὰν μὲν βούλωνται τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν βαρβάρων τῶν ἠπείρου οἰκούντων ἢ τῶν νησιωτῶν, ὅσοι μὲ βασιλεῖ εἰσι, Ἀθηναίων σύμμαχοι εἶναι καὶ τῶν συμμάχων, ἐξεῖναι αὐτῷ ἐλευθέρῳ ὄντι καὶ αὐτονόμῳ πολιτεύεσθαι κατὰ τοὺς νόμους, οἷς χρῶνται οἱ πολιτευόμενοι πολιτείαν ἢν βούλωνται, μὴτε φρουρὰν εἰσδεχομένῳ μήτε ἄρχοντα

πολιχνοῦν, ἀλλ' ἀφεστήκασι, ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς ἐξ ἴσου Χίοις καὶ Θηβαίοις καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις.

52. τὸν δὲ πολιορκοῦντα συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς συμμάχους ἀφεῖναι τὸν δῆμον τὸ ἐκκεκαυμένα ἐπὶ τῷ ἀγχοῦ ὅλου ἴδιον δηλοῦν Ἀθηναίοις ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολιορκούντων καὶ συμμαχίαν καὶ περὶ τούτων πόλιν δοῦναι Ἀθηναίοις. ἐὰν δὲ τοῦτο τὸν πόλεμον τῶν πολιορκούντων συμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους [illegible] ὅσα βουλεύσωσι καὶ ἐὰν βουλεύσωσι μηδὲν ἐπὶ κακίᾳ τῶν Ἀθηναίων ἀπαιτεῖν, τὴν δὲ Ναυπάκτου ἀρχεῖον μὴ ἐξεῖναι μήτε ἰδίᾳ μήτε δημοσίᾳ Ἀθηναίων μηθενὶ ἐκκαίεσθαι ἐν ταῖς τῶν συμμάχων χώραις μήτε ὀνόματι μήτε χρείᾳ μήτε περιαιρεῖν μήτε ἀποθεῖναι μήτε ἄλλῳ τρόπῳ μηδενί. ἐὰν δὲ τοῦτο ἀνῶσιν ἢ τίθωσι τρόπῳ ὁτῳοῦν, ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν συμμάχων φόνον πρὸς τοὺς συνιόντας τῶν συμμάχων. οὐδὲ ὀνόματι ἀποδόμενον ἀποδόσθαι τὸ μὴ ἥμισυ τῷ φόνῳ, τὸ δὲ ἄλλο κοινὸν ἔστω τῶν συμμάχων.

53. ἐὰν δὲ τις ἴῃ ἐπὶ πόλιν ἐπὶ τοὺς πολιορκοῦντας τὴν συμμαχίαν ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, βοηθεῖν Ἀθηναίους καὶ τοὺς συμμάχους τοῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν.

54. ἐὰν δὲ τις ὑπὲρ ὑπηκόων ἢ ἀρχῆς ἐπιβουλεύῃ ὁτιοῦν ἢ δι' τῶν ἢ τῶν τῶν ἀρχόντων ἐξεῖναι ἐξιόντας ἐξιέναι, ὑπαρχέτω τῷ αὐτῷ ἀνόμῳ εἶναι καὶ τὰ χρήματα αὐτῷ δημόσια ὄντα καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ἱερόν καὶ ἱερεῖσθαι τὸν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς συμμάχοις ὁτιοῦν τὴν συμμαχίαν. ἐξιόντων δὲ αὐτῶν θανάτῳ ἢ φυγῇ ὅσοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἀγαθῶν. ἐὰν δὲ θανάτῳ τιμῶσι, μὴ ἐξεῖναι τὴν τῶν Ἀθηναίων οὐδὲ τῶν τῶν συμμάχων.

55. τὸ δὲ ἐξιόντας τοῦδε ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν βουλῶν ἀναγραψάτω τὸν ὅρκον ἐν στήλῃ καὶ καταθείτω παρὰ τὴν Διὸς τὴν Ἐλευθερίου. τὸ δὲ ἀρχεῖον δοῦναι τῷ τῶν ἀναγραφέων τῶν ὅσοι ἐξιόντας ἐξιόντας ἐν τῷ δίκαια τοῦτον τοῦτον τῶν θεῶν.

56. τὸν δὲ τῶν ὅσοι ἐστὶν ἀναγράψαι τοῦτο ὅσοι πόλιν συμμαχίδα τὸ ὄνομα καὶ ὅτι ἂν ἄλλο συμμαχικὸν γίγνηται.

57. ἔαν μὴ ἀναγράψῃ, ἐξεστάτω δὲ τὸν δῆμον πρόσθεν ἢ τοῦ ἄλλου μέρους τῶν θεῶν ὅτιον πιστὸν θηβαῖον ὄν ἢ ὃ δίκαιον ἀγαθόν. ὀμνύω Ἀρεσθέν Μεγαθένος, Πλάταιον Ἀναξίβιος. θεαῖ βουλὴ Κοδρίδου.

Διόδωρος παραφραστὴς τῶν παρόντων ἐπιγραφῶν.

Bursolt: Das Zweite Athenische Bund

A. Schäfer: De Socii Atheniensium Chabriae et Timotheiaetate, etc. Lipz. 1856.

Ἐξηγεῖται ὁ Διόδωρος XV 28-30 καὶ

Grote cap. 77

Τὰ ὑπὸ τῶν δυνάμεων παρεχόμενα ἀναφορὰ ἐπὶ τὴν ὁλόκληρον ἐξεῖναι ἐξιόντας πρὸς "ὑπηρεσίαν" τῶν ἐπιθυμούντων καὶ ἐν τῷ Grotte τὸ ἀνάλογον.

53 Ἡ συμμαχία τῶν Κορινθίων μόνον.

54. Παραδεικνύει ἐὰν μεγάλου δόγματος ὑπὸ παρέχειν τὸ τοῖς ἀπεσταλμένοις τῶν συμμάχων. Δίκαιον νὰ καταδικάσωσι πολίτην Ἀθηναῖον τὸ

(ἀποδοῦναι)

(40ον)

εξοχεῖν θάλασσαν ὅτι ἡ ἱερόνησος
Παρεκελεύετο δὴ οὐδενὶ πόλει τῶν Μ. Ἀσίας ἀναχωρεῖν. Ἡ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος
τὸν ἀναλίσκει καὶ τὴν βασιλικὴν. μὴ φύγοιτο δ' Ἀλιβαλεῖς τὸν ἀπολιόθρον
Ἀπὸ τῶν ἐπικρατειῶν φύλων φαίνεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς ὁ πλήρωσις τοῦ Δεκάδος
ΧΥ. 30 καὶ ἀνθῶν ἀρχαιοτάτων τῶν Ἀθηναίων καὶ συγχαίρει οὐδένων
ἑβδομήκοντα πόλεις

σ. XXVII - XXVIII.

Χ = 1000 (χίλιοι).
Η = 100 (HEKATON)
Δ = 10 (δέκα)
Γ = 5 (πέντε)
Τ = 1 τάλαντον.
Σ = 1 στατήρ.
Ι σύμβολον μιᾶς δραχμῆς.
| ἡμιόβολον.
C ἥμισυ ὀβολοῦ.
𐅄 = 5000
𐅅 = 500
𐅆 = 50.
𐅇 = 1000 τάλαντα
𐅈 = 500 τάλαντα
𐅉 = 50 τάλαντα καὶ ὅλη μνᾶς.
6 ὀβολοὶ = 1 δραχμή.
6000 δραχμαὶ (ἢ 60 μναῖ) = 1 τάλαντον.
Ἡ ἀξία τῶν δραχμῶν δύο τρίτων ἢ φρόμμα.
Ἐν Ἀθήναις τάλαντον ἀγορᾶς 250 Ἀρχαιοῖς δραχ.
Ἡ μνᾶ τῶν Ἀθηνῶν δύο 1/60 ἢ μνᾶ ἀπὸ τάλαντον.
Ἐπιστήμων ὁ τοιοῦτος μαθόμενος τρόπον τὸ Δεκαπέντε καὶ 60, ὅτιν
φθάνει εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἔτους ἐκάστου τόκον ἐπάγει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ